

Mål C-644/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

26 november 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

10 november 2020

Klagande:

W. J.

Motparter:

L. J. och J. J. företrädda av det lagstadgade ombudet A.P.

[orig. s. 1] [Utelämnas]

Beslut

10 november 2020

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy (Regiondomstolen i Poznań, Polen, femtonde tvistemålsavdelningen)

[utelämnas]

[utelämnas] [dömande sammansättning]

har, efter förhandling bakom stängda dörrar den 10 november 2020 i Poznań

angående en talan som väckts av L. J. och J. J. D.P., som är minderåriga, som företräds av det lagstadgade ombudet A.P.

mot W. J.

om underhåll,

efter motpartens överklagande

av domen från Sąd Rejonowy w Piła (Regiondomstolen i Piła)

av den 11 april 2019

[utelämnas]

fattat följande beslut:

1) Följande fråga hänskjuts till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

”Ska artikel 3.1 och 3.2 i Haagprotokollet av den 23 november 2007 om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet, vilket godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2009/941/EG av den 30 november 2009 (EUT L 331, 2009, s. 17), tolkas så, att den underhållsberättigade som är ett barn kan förvärva en ny hemvist i den stat där vederbörande olovligen kvarhålls om domstolen förordnar att den underhållsberättigade ska återsändas till den stat där han eller hon hade hemvist omedelbart före det olovliga kvarhållandet?”

2) Förfarandet vilandeförklaras.

[utelämnas] [dömande sammansättning]

[orig. s. 2] Skäl

I. Saken i målet

- 1 Den 7 november 2018 väckte klagandena, L.J. och J.J., som är minderåriga och uppehöll sig i K. i Polen och som företräddes av modern A.P. talan mot fadern W.J. som uppehåller sig i H. i Storbritannien talan vid Sąd Rejonowy w Piła (Regiondomstolen i Piła) om underhåll om 1200 PLN per månad. I sin ansökan av den 11 februari 2019 inkom svaranden med ett svaromål i vilket han gick i svaromål inom ramen för vilket han inte bestred domstolens behörighet.
- 2 Genom dom av den 11 april 2019 [utelämnas] förpliktade Sąd Rejonowy w Piła [detaljerade uppgifter om ärendenumret] svaranden att till var och en av klagandena betala underhåll på 1000 PLN, sammanlagt 2000 PLN per månad, från och med den 7 november 2018 och ogillade talan i övrigt och prövade rättegångskostnaderna. I domen om underhållsskyldighet som var bindande för parterna tillämpades bestämmelserna i den polska lagen av den 25 februari 1964 - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (lagen om familj och förmyndarskap (Dz.U. från år 2020, position 1359).

- 3 Svaranden överklagade domen. Inom ramen för sitt överklagande anförde svaranden en invändning om en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna som bestod i att domstolen inte hade beaktat den omständigheten att domstolen hade ålagt klagandenas moder att överlämna barnen till fadern före den 26 juni 2019, vilket visar att det var omotiverat att ålägga svaranden underhållsskyldighet. I förevarande mål prövas svarandens överklagande av Sąd Okręgowy w Poznaniu (Regiondomstolen i Poznań).

II. Faktiska omständigheter

- 4 Den ena klaganden, dottern, föddes den 10 juni 2015 och den andra klaganden, sonen, föddes den 29 maj 2017. Klagandena föddes i Storbritannien och är medborgare i Polen och i Storbritannien. Klagandena är födda utom äktenskapet och är barn till de polska medborgarna A. P. och W. J. Klagandenas föräldrar lärde känna varandra år 2012 i Storbritannien, där de uppehöll sig och arbetade yrkesmässigt.
- 5 Den 25 oktober 2017 anlände dottern tillsammans med sin mor till Polen för perioden till den 7 oktober 2017. Skälet till deras ankomst var att giltighetstiden för moderns ID-kort hade löpt ut. Under vistelsen underrättade klagandens moder svaranden om att hon hade för avsikt att uppehålla sig längre i Polen, vilket svaranden samtyckte till. Den 7 oktober 2017 återvände A.P. till Storbritannien., som hon på nytt lämnade den 8 oktober 2017 [**orig. s. 3**] och tog med sig sonen. Några dagar därefter underrättades svaranden om att modern och klagandena avsåg att stanna kvar varaktigt i Polen. Svaranden gav inte sitt samtycke till detta.
- 6 Svaranden [-] ingav enligt konventionen om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn, som ingicks i Haag den 25 oktober 1980 (EUT nr 108, 1998, s. 528, nedan kallad 1980 års Haagkonvention), [-] en ansökan om återlämnande av klagandena till Storbritannien till centralmyndigheten. Den 3 januari 2018 översändes ansökan till Sąd Rejonowy i P. (Regiondomstolen i P), som i beslutet av den 26 februari 2018 [utelämnas] [detaljerade uppgifter om ärendenumret] vägrade att bevilja ansökan om återlämnande av klagandena. Svaranden överklagade denna dom till Sąd Okręgowy i P. Genom beslut av den 24 maj 2019 [utelämnas] [detaljerna avseende ärendenumret] ändrade Sąd Okręgowy i P det överklagade beslutet och ålade modern att överlämna de minderåriga klagandena till svaranden senast den 26 juni 2019. Grunden för detta beslut var fastställandet att klagandena olovligen hade kvarhållits i Polen och att de omedelbart innan de kvarhållits hade sin vanliga vistelseort i Storbritannien, och det fanns inte heller någon allvarlig risk för att klagandenas återlämnande skulle utsätta dem för fysisk eller psykisk skada eller på annat sätt försätta dem i en situation som inte är godtagbar i den mening som avses i artikel 13. 1 b i 1980 års Haagkonvention

- 7 Beslutet från Sąd Okręgowy i P. (Regiondomstolen i P) av den 24 maj 2019 är slutgiltigt. Verkställigheten av detta beslut medför att klagandena ska återföras till Storbritannien, eftersom svaranden fortfarande har sin hemvist i den staten.
- 8 Den 11 april 2019 var klagandena bosatta i K, tillsammans med sin mor, i en bostad som tillhörde moderns föräldrar. Förutom föräldrarna bodde även moderns broder i denna lägenhet och en minderårig dotter till moderns avlidna syster. Dottern gick vid denna tidpunkt i förskola. Sonen togs hand om av modern. På grund av brister i immunförsvaret vårdades han stadigvarande på sjukvårdsinrättningar i Storbritannien och i Polen, i vilka han var inlagd regelbundet. Modern har mottagit socialt bistånd i Polen på grund av att hon hade vårdnaden om klagandena.
- 9 Klagandena återlämnades inte av modern inom den föreskrivna fristen den 26 juni 2019. Svaranden begärde verkställighet av beslutet om återlämnande av klagandena. Genom beslut av den 28 oktober 2019 [utelämnas] [detaljerade uppgifter om ärendenumret] ålade Sąd Rejonowy i P (Regiondomstolen i P) en förmyndare att frånta modern barnen med tvång. Detta beslut verkställdes inte, eftersom modern gömde sig [**orig. s. 4**] tillsammans med klagandena. Polisen förelades därför att söka efter klagandena. Dessa eftersökningar har hittills varit utan resultat.

III. Unionsrätt

- 10 I artikel 15 i rådets förordning nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 2009, s. 1) (nedan kallad förordning nr 4/2009) föreskrivs att den lag som ska tillämpas på underhållsskyldighet ska fastställas i enlighet med Haagprotokollet av den 23 november 2007 om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet (nedan kallat Haagprotokollet) i de medlemsstater som är bundna av det instrumentet.
- 11 Haagprotokollet godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2009/941/EG av den 30 november 2009 (EUT L 331, 2009, s. 17). Enligt artikel 1 i detta protokoll fastställs tillämplig lag avseende sådan underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svågerlagsförhållande, inbegripet underhållsskyldighet för barn oavsett föräldrarnas civilstånd. I artikel 2 i Haagprotokollet föreskrivs att bestämmelserna i protokollet ska tillämpas även om den tillämpliga lagen är en icke-fördragsslutande stats lag. Enligt artikel 3.1 i Haagprotokollet ska underhållsskyldighet regleras av lagen i den stat där den underhållsberättigade har sin hemvist, om inte annat föreskrivs i detta protokoll. I artikel 3.2 i protokollet föreskrivs däremot att om den underhållsberättigades hemvist ändras ska lagen i den nya hemviststaten tillämpas från och med den tidpunkt då ändringen inträffar.

IV. Polsk rätt

- 12 Enligt artikel 63 i lag av den 4 februari 2011 - Prawo prywatne międzynarodowe (Internationell privaträtt) (Dz. U. från år 2015, position 1792) regleras den lag som är tillämplig på underhållsskyldighet i förordning nr 4/2009.

V. Huruvida en tolkning av unionsrätten är nödvändig

- 13 Enligt artikel 3.1 i Haagprotokollet anknyter den lag som är tillämplig på underhållsskyldigheten till den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist. I artikel 3.2 i Haagprotokollet **[orig. s. 5]** fastställdes härvid principen om ändring av reglerna om underhållsskyldighet. Enligt denna bestämmelse ska den lag som är tillämplig på underhållsskyldigheten vara lagen på den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist från den tidpunkt då hemviststaten ändrades.
- 14 Begreppet hemvist har universell karaktär och är även tillämpligt i andra instrument i EU-rätt och internationell rätt. Begreppet är ett av anknytningskriterierna för behörighet i fråga om underhållsskyldighet (artikel 3 i förordning nr 4/2009) och i fråga om föräldraansvar (artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, nedan kallad förordning nr 2201/2003). I bestämmelserna i 1980 års Haagkonvention och i förordning nr 2201/2003 fastställs även, med begreppet hemvist, den rättsliga ställningen för ett barn som olovligen bortförts eller kvarhållits. Dessa överväganden talar för en enhetlig tolkning av detta begrepp i alla bestämmelser i unionsrätten och internationell rätt.
- 15 I förevarande fall är de underhållsberättigade minderåriga. Begreppet underåriga barns hemvist har vid flera tillfällen preciserats av Europeiska unionens domstol. I rättspraxis inom detta område anges att hemvist motsvarar den plats som avspeglar det förhållande att barnet i viss utsträckning är integrerat i socialt hänseende och i familjehänseende, vilket bland annat framgår av hur varaktig och regelbunden vistelsen i en medlemsstat är, förhållandena för vistelsen, skälen till vistelsen, förhållandena och skälen till att familjen flyttat till den andra medlemsstaten, barnets nationalitet, platsen och förutsättningarna för skolgången, barnets språkkunskaper samt dess familjeförhållanden och sociala band i denna medlemsstat (dom av den 2 april 2009 i mål C-523/17 och dom av den 22 december 2010 i mål C-497/10). Ett barns hemvist motsvarar således den plats som utgör centrum för barnets liv (dom av den 28 juni 2018 i mål C-512/17).
- 16 Mot bakgrund av angiven rättspraxis återspeglar begreppet hemvist i allt väsentligt ett faktiskt förhållande (dom av den 8 juni 2017 i mål C-111/17, punkt 51, och dom av den 10 april 2018 i mål C-85/18, punkt 49). Mot bakgrund av detta kan den ändring av hemvist som enligt artikel 3.2 i Haagprotokollet motiverar en tillämpning av hemvistlandets lag som tillämplig lag på underhållsskyldigheten ske till följd av en ändring **[orig. s. 6]** av de faktiska

omständigheterna på ett sätt som tyder på att den underhållsberättigades vistelse i den nya staten har uppnått den grad av stabilitet som är karaktäristisk för hemvisten. I detta sammanhang uppkommer frågan huruvida en sådan stabilisering av livssituationen även kan uppkomma när den underhållsberättigade som är ett barn olovligen har kvarhållits i den nya staten och den förälder som kvarhållit barnet vägrar att verkställa den dom som innebär att barnet ska återlämnas till den stat där barnet hade sin hemvist omedelbart före det olovliga kvarhållandet.

- 17 Denna osäkerhet kan lösas med beaktande av att fastställandet av hemvist utgör en fråga om faktiska omständigheter. Med detta tillvägagångssätt bör den omständigheten att barnet olovligen har kvarhållits inte påverka barnets möjlighet att förvärva en ny hemvist i den stat där barnet kvarhållits. Detta beror nämligen endast på bedömningen om huruvida centrum för barnets liv faktiskt har överförs till det landet. Det är således inte uteslutet att den stat dit barnet har bortförts även efter ett olovligt bortförande blir barnets hemvist (EU-domstolens dom av den 1 juli 2010 i mål C-211/10, punkterna 41 och 44). En liknande ståndpunkt finns även i rättspraxis från vissa nationella domstolar (se dom från högsta domstolen i Österrike av den 27 juni 2013, 1Ob 91/13h och dom från Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) av den 31 augusti 2017, V CSK 303/17). En sådan möjlighet följer även av artikel 10 i förordning nr 2201/2003, i vilken det uttryckligen anges att vid fall av olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn kan en annan medlemsstat vara barnets hemvist.
- 18 Rättspraxis från EU-domstolen kan emellertid motivera en annan lösning på detta problem. Mot bakgrund av denna rättspraxis är avgörandena från domstolarna som fastställer den stat där barnet ska ha hemvist även av avgörande faktiskt betydelse för att fastställa barnets hemvist. Det har således medgetts att den tid som har förflutit sedan beslutet om fastställande av barnets hemvist i ursprungsstaten meddelades inte under några omständigheter kunde beaktas vid prövningen av barnets hemvist i den medlemsstat där barnet kvarhållits (dom av den 9 oktober 2014 i mål C-376/14, punkt 56). På motsvarande sätt kan även den ståndpunkten förstås att i den situation där ett barn som hade hemvist i en medlemsstat olovligen har bortförts till en annan medlemsstat av en av sina föräldrar, är domstolarna i denna andra medlemsstat **[orig. s. 7]** inte heller behöriga att pröva en talan om fastställande av underhåll beträffande barnet, i avsaknad av uppgifter om att den andra föräldern har godtagit bortförandet eller inte har ingett någon begäran om att barnet ska återlämnas (beslut av den 10 april 2018 i mål C-85/18, punkt 57). I artikel 3 b i förordning nr 4/2009 föreskrivs att domstolarna på den ort där den underhållsberättigade har hemvist också ska vara behöriga i denna fråga.
- 19 I förordning nr 4/2009 och i Haagprotokollet regleras domstols behörighet och tillämplig lag endast i fråga om underhållsskyldighet. Dessa båda rättsakter innehåller, till skillnad från förordning nr 2201/2003, inte några särskilda bestämmelser om fastställande av förhållandet mellan hemvist och domstols behörighet när den underhållsberättigade är ett barn och olovligen har kvarhållits i

en annan medlemsstat. Detta kan motivera slutsatsen att det förhållandet att kvarhållandet är rättsstridigt enligt artikel 3.2 i Haagprotokollet inte påverkar barnets förvärv av hemvist i den stat där barnet har kvarhållits, vilket innebär att lagen i denna stat, i egenskap av lag i den nya hemviststaten, till följd av denna ändring kan bli tillämplig på underhållsskyldigheten från och med den tidpunkt då ändringen ägde rum. Vid fastställandet av tillämplig lag för underhållsskyldighet föreskrevs det ingen direkt eller indirekt grund för att underlåta att beakta följderna av en ändring av de faktiska omständigheterna i fråga om barnets hemvist när denna ändring beror på det olovliga kvarhållandet av barnet. En annan bedömning kan endast göras om hemvisten utgör anknytningskriteriet för domstols behörighet i fråga om underhållsskyldighet. Enligt artikel 3 d i förordning nr 4/2009 är vid en sådan fråga nämligen även den domstolen behörig att pröva en talan om föräldraansvar om frågan om underhåll har samband med denna talan. Detta öppnar vägen för att i andra hand tillämpa artikel 10 i förordning nr 2201/2003, som säkerställer att domstolarna i den stat där barnet hade hemvist omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet behåller sin behörighet (se, för ett liknande resonemang, EU-domstolens dom av den 10 april 2018 i mål C-85/18, punkt 55). En sådan analog tillämpning är emellertid inte möjlig om fastställandet av hemvist inte syftar till att fastställa behörigheten för den domstol som avses i artikel 3 i förordning nr 4/2009, utan, i enlighet med artikel 3 [orig. s. 8] i Haagprotokollet, endast till att fastställa tillämplig lag för underhållsskyldighet.

- 20 Vid tolkningen av begreppet hemvist ska emellertid även hänsyn tas till de mål som eftersträvas med 1980 års Haagkonvention. Mot bakgrund av ingressen till denna konvention är dess syfte att skydda barn på internationell nivå mot de skadliga effekterna av ett olovligt bortförande eller kvarhållande av dem och att fastställa förfaranden i syfte att säkerställa ett snabbt återförande av dem till den stat i vilken de har sin hemvist. Detta bekräftas av artikel 1 a i 1980 års Haagkonvention, i vilken det föreskrivs att ändamålet med denna konvention är att säkerställa ett snabbt återförande av barn som olovligen har förts ut till eller kvarhållits i en fördragsslutande stat. De lösningar som valts i detta avseende syftar till att säkerställa och upprätthålla barnets integration i den familjemiljö och den sociala miljö där det befann sig omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet. Detta syfte skyddas även inom området för europeisk rätt. Detta framgår av skäl 17 i förordning nr 2201/2003, där det anges att vid olovligt bortförande eller kvarhållande av ett barn bör barnet omedelbart återföras.
- 21 Med hänsyn till det mål som eftersträvas med 1980 års Haagkonvention kan det anses att de faktiska förhållanden som uppstått genom ett olovligt kvarhållande och av att en dom som innebär att barnet ska återlämnas inte har följts inte får leda till att en ny hemvist skapas i den stat där barnet kvarhållits och följaktligen inte till en ändring enligt artikel 3.2 i Haagprotokollet av tillämplig lag för underhållsskyldighet. Detta skulle undergräva syftet med 1980 års Haagkonvention, vilket är att snabbt reagera på ett rättsstridigt intrång i ett barns livssituation som ska förhindra att anknytningen till den ort där barnet har sin hemvist bryts och att relationer uppstår i den stat där barnet har kvarhållits.

Däremot skulle en ändring av tillämplig lag på grund av att en ny hemvist i den stat där barnet kvarhållits förvärvats för det fall att domen om att barnet ska återlämnas inte har följts endast vara en bekräftelse på att barnet har integrerats i denna stat och med dess juridiska område, vilket indirekt skulle innebära att det rättsstridiga förhållandet att barnet inte återlämnats till sitt ursprungsland skulle sanktioneras. För att undvika sådana verkningar kan det godtas att den omständigheten att en domstol förordnar om att barnet ska återlämnas utgör den typen av faktisk omständighet som visar att barnets hemvist i den stat där barnet har kvarhållits endast är av övergångskaraktär och att det följaktligen, på grund av särdraget [**orig. s. 9**] att den är tillfällig, inte kan anses vara en hemvist. Detta motiverar slutsatsen att om domstolen beslutar att barnet ska återlämnas till den stat där det hade sin hemvist omedelbart före det olovliga kvarhållandet, leder inte barnets vistelse i den stat där barnet kvarhållits med tillämpning av artikel 3.2 i Haagprotokollet till en ändring av tillämplig lag för underhållsskyldighet.

VI. Behov av tolkning för att meddela ett avgörande

- 22 I förevarande mål är de polska domstolarna behöriga enligt artikel 5 i förordning nr 4/2009. Svaranden gick i svaromål genom att lämna in ett svaromål inom ramen för vilket han inte bestred domstolens behörighet.
- 23 För att avgöra målet är det nödvändigt att fastställa vilken lag som är tillämplig på den underhållsskyldighet som binder parterna. Sąd Rejonowy w Pile (Regiondomstolen i Piła) tillämpade i sin dom av den 11 april 2019 polsk rätt i detta avseende. Polsk rätt kan enbart tillämpas om det utgås från att klagandena, trots att de olovligen kvarhållits och att en dom som innebär att barnen ska återföras till Storbritannien meddelats, förvärvat hemvist i Polen, på grund av att de integrerats i socialt hänseende och i familjehänseende efter ankomsten år 2017, vilket motiverar att tillämplig lag ska fastställas enligt artikel 3.2 i Haagprotokollet.
- 24 I det nationella målet är det däremot inte möjligt att fastställa att polsk rätt är tillämplig lag på grundval av de särskilda anknytningskriterier som föreskrivs i artikel 4 i Haagprotokollet. Detta skulle kräva att det utgås från att klagandena har hemvist i Storbritannien. I en sådan situation finns det inte någon tillförlitlig grund för att fastställa att klagandena inte kunde få underhåll från svaranden enligt lagen i denna stat. Polsk rätt kan således inte tillämpas i detta skede av förfarandet enligt artikel 4.2 i Haagprotokollet, i egenskap av domstolslandets lag, eller enligt artikel 4.4 i Haagprotokollet, i egenskap av lag i den medlemsstat där parterna har gemensamt medborgarskap. Det rör sig inte heller om något sådant fall som avses i artikel 4.3 i Haagprotokollet, när den underhållsberättigade väcker talan vid behörig myndighet i den stat där den underhållsskyldige har sin hemvist. Svaranden har nämligen hemvist i Storbritannien, vilket också utesluter en tillämpning av polsk lag i egenskap av domstolslandets lag.

[**orig. s. 10**]

- 25 Tillämpningen av polsk rätt motiveras inte heller av parternas val. Denna möjlighet föreskrivs i artikel 7 i Haagprotokollet. Det finns emellertid inte någon grund för att fastställa att parterna, innan förfarandet inletts, valt polsk rätt som tillämplig lag i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 7.2 i Haagprotokollet. Sąd Okręgowy (Regiondomstolen) vidtog följaktligen ex officio åtgärder för att avgöra huruvida parterna kommer att uttrycka önskemål om att, enbart med avseende på detta förfarande, fastställa att polsk lag ska vara tillämplig på den underhållsskyldighet som band dem. Detta skulle göra det möjligt att anse att polsk rätt är tillämplig lag med stöd av artikel 7.1 Haagprotokollet, eftersom förfarandet mellan parterna pågår vid en polsk domstol. Moderns uttalande om valet av polsk rätt som tillämplig lag för prövningen av tvisten med avseende på detta förfarande bifogades klagandenas inlägga av den 25 augusti 2020. Beslut om den skyldighet som ålades i detta avseende, som skickades till svaranden två gånger, besvarades däremot inte. Under dessa omständigheter ska det anses att svaranden inte uttryckligen har valt lagen i den stat i vilken det förfarande om underhållsskyldighet som åligger honom äger rum som tillämplig lag. Däremot var det inte möjligt att beteckna de förklaringar om att talan delvis kan bifallas som svaranden gett in i svaromålet som val av lag. Enligt artikel 7.1 i Haagprotokollet krävs det nämligen att tillämplig lag uttryckligen anges, vilket innebär att denna lag inte kan anges underförstått genom en förklaring om att talan kan bifallas. I överklagandet återkallade svaranden dessutom med giltig verkan förklaringen om att talan kan bifallas.
- 26 Om det däremot antas att barnet vid ett olovligt kvarhållande och vid ett förordnande av domstolen om att barnet ska återsändas till sitt ursprungsland, inte kan förvärva en ny hemvist i den stat där barnet kvarhålls, är den lag som är tillämplig på den aktuella underhållsskyldigheten enligt artikel 3.1 i Haagprotokollet lagen i Storbritannien., i egenskap av lag i den stat där klagandena kan ha sin hemvist. I en sådan situation är det ingrepp som förskrivs i polsk processrätt i den dom som svaranden har överklagat på grund av att polsk rätt tillämpas i denna dom som tillämplig lag på den underhållsskyldighet som binder parterna nödvändigt.

[utelämnas]